

התפתחות במושגים של תודעת אינדיבידואל וקבוצה

שלומות. מבורכת תהא שעה זו, מבורך יהא כל אחד מכם, חברי האהובים כאן. שוב מאפשרים לי לבוא אליכם באמצעות ערוץ זה, ולהביא לכם את מה שאתם צריכים בזמן צפציפי זה, בצומת ספציפית זו בנתיבכם. צורך זה, לא תמיד ולא בכל המקרים, יכול להיות מספיק ברור לכם בשכלכם המודע. במילים אחרות, חלקכם עלולים שלא לתפוס מיד מדוע הרצאה ספציפית זו היא בדיוק מה שנדרש עבורכם בנקודה זו, ורק מאוחר יותר זה עשוי להתבהר. אחרים עשויים להתרגש מיד, ולדעת שזה בדיוק מה שהם צריכים.

אני אתחיל, כפעמים רבות בעבר, בדיון כללי על כמה אמיתות קוסמיות, כמה הנחות יסוד פילוסופיות, ושוב תראו שהן בעלות ערך פרקטי מיידי עבורכם. בתקופה זו של ההיסטוריה שלכם, לעיתים קרובות נאמר, והובחן, שעיין הדלי, או העידן החדש, הביא תודעת קבוצה חדשה. תודעה זו מתגלה בדרכים שונות רבות. קבוצות נוצרות בדרכים חדשות כפי שמעולם לא קרה. גם חיי קהילה מקבלים צורות חדשות לגמרי. כל ההתפתחויות האלה הן ביטויים של משהו עמוק יותר שקורה. זה לא מספיק לראות את ההתרחשות הזאת במנותק מההקשר, כביכול. חשוב מאוד עבורכם שתבינו את העיקרון הדינמי המתמשך של התפתחות התודעה, כפי שהוא פועל כאן. חיוני שתשיגו מבט כולל, כדי שתוכלו להתכוון ולתפוס את המשמעות העמוקה והרחבה יותר, של מה שקורה היום במימד הזמן שלכם.

מאז שבני אדם התגלמו, תמיד התקיימה על כדור הארץ התפתחות של תודעה, שהחליפה לסרוגין את הדגש בין תודעת אינדיבידואל לתודעת קבוצה. היה הכרחי לשנות את הדגש בשלבים השונים של התפתחות המין האנושי. בתקופה אחת אדם צריך לאסוף את האנרגיות שלו לתוך עצמו, ולרכז את כל כישוריו בהוויתו האישית. בזמנים או בשלבים אחרים הוא צריך להתפתח באמצעות יחסיו עם הסובבים אותו. ההתחלפות הזו קיימת בתנועה הכוללת, כמו גם במעגלים קטנים יותר – היסטורית, בהתייחס לישות המין האנושי, ואישית, בהתייחס לאינדיבידואל.

בהתחלפות של כל שלב, מושגת רמה גבוהה יותר של התפתחות, כך שמה שהושג, באמצעות מה שעליו הושם הדגש, נניח, ההתרכזות באינדיבידואל, יכול לקדם הלאה את תודעת הקבוצה. ומה שנלמד בהתייחסות לקבוצה במהלך השלב הזה, מקדם את התפתחות האינדיבידואל. כעת אתן תמונה קצרה, ובודאי פשטנית במידת מה, של זה.

בשחר האנושות, היו בני אדם מועטים, אשר חיו מפוזרים על פני האדמה. האינדיבידואל היה פחות או יותר לבד. הוא נלחם בעצמו כנגד היסודות והטבע, כמיטב יכולתו. הוא היה במצב כללי כזה של פחד, שהוא יכל להתמודד באותו שלב עם הפחד מסביבתו, מהטבע, אך הוא לא יכל לטפל בפחד מפני בני אדם אחרים. כך הוא חי במצב פחות או יותר מבודד. אין לתפוס זאת לגמרי מילולית, שכן הוא חי בקבוצות או בחמולות משפחתיות קטנות יחסית. כבר אז הוא הבין במידה מסוימת, שהוא

זקוק לשיתוף פעולה עם האחרים כדי ללחום באויב (אם היו אלה היסודות, הטבע, חיות רעות, או שבטים אחרים). אז אפילו בתקופה של אידיבידואליות חזקה, בסקאלה הנמוכה ביותר, הצורך להסתדר, לשתף פעולה עם אחרים, היה קיים. השיעורים שנלמדו בשלב הקשה הזה של שחר האנושות, הובאו אל תוך השלב הבא, והעשירו את תודעת הקבוצה.

בתקופה מאוחרת יותר בהיסטוריה, האוכלוסיה גדלה. יכולתו של האדם להתמודד עם היסודות גדלה גם היא בעקבות התפתחותו. הוא למד לדאוג לעצמו ביעילות. היה זה אז, שהופיע הצורך להרחיב את מעגל ההתקשרות שלו עם אחרים. כך תודעת הקבוצה נעשתה מודגשת. חמולות משפחתיות הפכו לשבטים. האדם היה חייב ללמוד להסתדר עם אחרים. הוא לא היה מסוגל עדיין להרחיב את ההיקף מעבר למעגל קטן יחסית של אנשי השבט שלו. מאוחר יותר המעגל התרחב, וקבוצות קטנות הפכו לקבוצות גדולות או לעמים. זה קרה לאחר התחלפות נוספת, לאחר שלבים נוספים של התפתחות גדלה באידיבידואליות של התודעה. אפילו היום, האנושות בכללה אינה מסוגלת, או רוצה, עדיין, להסתדר עם כל האחים והאחיות בני האדם, המאכלסים את כדור הארץ. התודעה הישנה עדיין פונה לנפרדות. אך האנושות בשלה כעת לשפיעה חדשה, כך שאֵלה שמתנגדים לתנועה, יחוו משבר כואב, בעוד שאלה שילכו איתה, יחוו עושר וברכה חסרי תקדים.

הבה נחזור כעת לשלב השני שבו דנתי, בתנועה הקוסמית הגדולה. תודעת קבוצה בשלב המוקדם הזה, משמעותה היתה ללמוד להסתדר עם אחרים. בשלב מוקדם זה בהתפתחות האנושות, הסתדרות כזו יכלה להילמד היטב עקב סיבות שליליות: הפחד מאויב. כאשר התפתחות האדם נתקדם הלאה, הסתדרות עם אחרים לא תהא עוד עקב פחד וצורך, אלא בשל אהבה והדדיות.

תודעת קבוצה, משמעותה מציאת האֵלֵּדִיּוּת בין העצמי והאחרים. בתקופה המוקדמת של התפתחות התודעה, זה קרה בדרך פרימיטיבית ושיטחית מאוד. אף על פי כן, שלב זה היה צריך להיחצות. התודעה היתה צריכה ללמוד את השיעור המסוים הזה של שיתוף פעולה מתוך פחד. כך לתקופות ממושכות בהיסטוריה, האידיבידואל התקיים בתוך השבט, כשהוא מוצא בו ביטחון. הוא יכל למצוא ביטחון רק כשלמד את השיעור של הסתדרות. אז השבט החל לבטא טינה, חשד, אגרסיה שלילית, לא כל כך בלחמה בין אידיבידואלים, למרות שגם זה תמיד היה קיים בתוך השבט, העם או המשפחה, אלא בעיקר ביציאה נגד שבטים אחרים. בביטוי הזה של אגרסיה שלילית, לויאליות לאותו שבט, והגנה על האח בתוך השבט, היו זקוקים לטיפול. אז אתם יכולים לראות, חברי, אפילו הביטוי השלילי של ההתפתחות הנמוכה – עוינות כלפי האחר, לוחמה – יכול, ואכן משמש, למטרה של אבולוציה, של התפתחות התודעה.

כאשר האוכלוסיה גדלה והציויליזציה התקדמה, התנועה הזו היתה צריכה שוב להגיע להתחלפות הבאה שלה, כדי שהאבולוציה תתפוס את מסלולה. כפי שאתם יודעים, בהיסטוריה החדשה יותר, רק לפני כמה מאות שנים, הדגש החל להתמקד יותר על האידיבידואל. אידיבידואליות נהיתה מאוד חשובה. במהלך השנים האחרונות, עשורים ומאות, דגש זה על האידיבידואל גדל. האדם למד שיעורים מסוימים בגישור על הפער בין העצמי לאחרים. אז עכשיו הדגש צריך להיות מושם שוב על האידיבידואל, על זכויותיו האידיבידואליות, על הזכות להיות הוא עצמו, להיות אולי שונה, לא להתאים עצמו לאחרים, להיות יותר אחראי לעצמו.

שלב זה מתקרב לסימומו. חשיבותו של האינדיבידואל אינה מתבטלת, אך הדגש מוזז שוב אל תודעת הקבוצה, ברמה עמוקה יותר של מציאות. עקרונות שנלמדו בעבר ברמות נמוכות, יכולים להתיישם ברמות הגבוהות. השיעורים שנלמדו לאחרונה בשלב של האינדיבידואליות החזקה, יכולים עכשיו להכנס אל תוך השלב החדש של התפתחות תודעת הקבוצה.

שוב אתם יכולים לראות כאן את תנועת הספירלה המוכרת של הבריאה, אשר גיליתם לעיתים כה קרובות בצורות אינדיבידואליות רבות בנתיבכם האישי. אותה תנועת ספירלה קיימת כמובן ביחס להתפתחות האנושות כולה. הספירלה נראית תמיד כהולכת מסביב במעגלים, אך אם הצמיחה אמיתית, המעגלים אינם חוזרים באותה רמה. הם חוזרים תמיד ברמות עמוקות (או גבוהות) יותר, איך שתמצאו להסתכל על זה, גבוהות יותר במונחים של התפתחות, עמוקות יותר במונחים של עומק התודעה.

ובכן, בהיסטוריה האנושית, האבולוציה של התודעה היתה צריכה להתחלף שוב ושוב בין הדגשת האינדיבידואליזם לבין שימת הדגש על תודעת הקבוצה. מה שנלמד בשלב אחד בנתיב של האנושות, הובא אל תוך השלב הבא. מה שנלמד בשלב האינדיבידואליזם יכול אז להביא תועלת, לשם בניית יחסים טובים יותר. לשם דוגמא, ככל שאתם בעלי אחריות אישית רבה יותר, כך יותר תתרמו לקבוצה. ככל שתדעו יותר לעמוד על זכויותיכם ועל צרכיכם האינדיבידואליים, כך פחות תהיו זקוקים לקבוצה, ופחות תצטרכו להתאים עצמכם אליה, וכך חופשיים יותר יהיו אהבתכם, ויכולתכם לתת לקבוצה. על כן תוכלו לקבל ממנה יותר, שכן האדם העומד ברשות עצמו, זקוק לאהבה ואינטימיות, קירבה וחום, כדרישות מאוד לגיטימיות וברות תוקף לאושר. ככל שהאינדיבידואליות גדולה יותר, כך טובה יותר תהיה האינטגרציה עם תודעת הקבוצה. לכן זו שגיאה גדולה לחשוב על ההתפתחות במונחים של או/או. ישנם אלה המאמינים שחיי קבוצה סותרים אינדיבידואליות. וישנם אלה המאשימים אינדיבידואליזם בנפרדות, ובהיותו מנוגד לאהבה ואִחְהוּת. שניהם טועים, כפי שתראו בהמשך.

ישנן התחלפויות רבות נוספות, מבחינה היסטורית, שאיני יכול להיכנס אליהן הפעם. למעשה יש ספירלה בתוך הספירלה הגדולה יותר. הספירלה שדנתי בה כאן היא התחלפות מרובעת, אשר מקיפה אמת, על סקאלה כוללת יותר של האבולוציה האנושית. אך בתוך ההתחלפות המרובעת קיימת תנועה ספירלית קטנה יותר, שבה קיימות חלוקות משנה להתחלפויות רבות, רבות נוספות. לדוגמא, בתוך השלב הכולל הגדול של תודעת האינדיבידואל, או של תודעת הקבוצה, מתרחשות בקביעות, תנודות קטנות יותר של אותן ההתחלפויות. ובתוך תנועת הספירלה המשנית, קיימות תנועות ספירלה רבות נוספות, חלוקות משנה נמוכות יותר של אותה ההתחלפות, בין תודעת האינדיבידואל והקבוצה. ישות נולדת פעמים רבות בתוך שלב כולל אחד, שיכול להמשך מאות רבות, ואפילו אלפי שנים, אך עליו, בחייו האינדיבידואליים, לעבור דרך אותן ההתחלפויות. גלגול אחד יכול להדגיש פן אחד הרבה יותר מאשר אחר. ואפילו בתוך אותו גלגול הוא עובר תקופות בחייו, שבהן, אם הוא יודע זאת או לא, הוא מתרכז יותר בצורה אחת של התפתחות, ומאוחר יותר באחרת. כך, לדוגמא, תינוק קטן נמצא כמעט לחלוטין במצב האינדיבידואלי. אל תאמינו, שאין שיעור שנלמד בשלב

ההוא. כשהוא מגיע לגיל ביה"ס, זהו השלב הראשון שלו בתקופת חיים ספציפית זו, שבה עליו ללמוד להסתדר.

מאוחר יותר התחלפויות נוספות כאלה עוברות בחייו, כל אחת ממלאה מטרה ומציגה שיעור. זו יכולה להיות ספירלה שלישית בתוך הספירלות הגדולות. ישנן תקופות, בהן לחיים לבד יש תפקיד חשוב. בתקופות אחרות, לחיות ולהיות לבד מייצגים קיפאון, וסרוב ללכת עם התנועה האורגאנית. אותו דבר נכון גם לגבי ההפך. ישנן תקופות, שבהן התפתחות קבוצתית היא חיונית להתפתחות האינדיבידואל, ולישות האנושות כולה. ישנן תקופות אחרות, בהן הישארות באותה מסגרת מייצגת קיפאון. לא ניתן להכליל מתי חלה האחת, ומתי האחרת. כל תקופה צריכה להיות מוערכת במונחים של נתיבו של האדם עצמו. הדבר היחיד שניתן להכליל הוא, שכאשר האישיות הולכת אחר תנועת הנתיב הפנימי שלה, היא תהיה בשלום ובשמחה, וכאשר אינה, היא תהיה מנותקת וחרדה.

לחיות עם אדם אחר באינטימיות אמיתית יכול גם להיכנס תחת הכותרת של חיי קבוצה, לפחות במידה מסוימת. שוב, זה יכול להיות מטעה מאוד, לנסות לשפוט האם זה נכון או לא, להיות לבד, או עם אחרים. זה תלוי באיזה שלב, של כל תנועות הספירלה המתמזגות, האדם מוצא את עצמו. אם אתם הולכים באמת בעקבות נתיבכם, אתם תדעו, שמה שחשוב ומומלץ בזמן אחד, עלול להיות בתקופה מאוחרת יותר קיפאון, ובלתי מומלץ עבורכם. לכן עליכם להיות ערים לכך, שאין שום דבר שהוא נכון תמיד. יש תנועה מתמשכת.

כאשר ישות (ישויות אינדיבידואליות, או הישות של הפלנטה) בשלה להתחלפות, כאשר התפתחותה מגיעה לנקודת ההשתנות, ישנן תמיד אנרגיות חזקות חדשות, שמשוחררות מספירות גבוהות יותר אל תוך הפלנטה. זה מתגלה במישור הפנימי כתנועה חזקה. כאשר תנועה זו נעצרת ע"י הנטיה הקיימת-תמיד לקפוא, לא לזוז, זה יוצר משבר קואב. אתם יכולים להסתכל בכל התפוכות בהיסטוריה האנושית שלכם מנקודת מבט זו. רוב התקופות האלו היו בדיוק ביטוי של עיקרון זה. כאשר התנועה החדשה נעצרת, מה שצריך היה להתגלות בדרך מבורכת ועשירה, יכול להתגלות רק בדרך מעוותת, ועל כן קואבת. המציאות החיובית הפנימית מתעוותת לשלילית, ע"י כך שלא מרגישים, לא בוטחים, ולא הולכים בעיקבות הכיוון של המציאות הפנימית.

הרשו לי לתת לכם דוגמה ספציפית של דבר שקורה היום, בזמנכם, על כדור הארץ. האנושות בכללה בשלה להגיע לשלב עמוק הרבה יותר של תודעת קבוצה. הביטויים הטבעיים של זה, אם ילכו בעקבות זה, יהיו, שאומות יותמרו לממשל אנושי אחד, הבדלים דתיים יעלמו, משום שהאחד יוכר כבלתי נבדל. ה"קבוצה" כולה, האנושות, תיישם חוקי אהבה, צדק, ואהבה לכל, בחולקם את העושר של כדור הארץ. כך יכוננו הערכיות חדשות, חוקים חדשים, וגישות חדשות, והם יניבו תוצאות שלא חלמו עליהן, גם ברמה החיצונית. האחר לא יהיה עוד "האויב". אך מאחר שהאנושות מתנגדת באופן כללי להתפתחות טבעית זו, אלה ההולכים איתה, צריכים בהכרח להפריד עצמם מאלה שלא. הם יוצרים את קהילותיהם, שבהן הרוח החדשה תתגלה יותר ויותר. בינתיים התנועה החדשה הגדולה, שנעצרה ע"י המתנגדים, מתבטאת בדרך מעוותת. זו הסיבה שאתם מוצאים היום גילויים מצערים של "תודעת קבוצה" באיכלוס-יתר, ערים צפופות מדי, מונופולים, שבהם קבוצות גדולות שולטות בהמונים

ומכתיבות חוקים וערכים. האופי של ניכור-עצמי, של חיים ושל עבודה בצפיפות-יתר, בהם אנושיות מִפְנֵה את מקומה לרובוטיות, הוא גילוי ידוע, ומדובר רבות בעולמכם.

אלה שאינם מחוברים - במודעות או באינטואיציה - לתנועה ולהתפתחות התודעה, הם רגרסיביים, ומנסים לעצור את התנועה, מפחדים ממנה, ומאמינים שהיא רעה. אבל זה לא יכול באמת לעצור אותה. היא נתקלת בערוץ סגור, שמנוכר לטבעו השפיר, ולכן יוצרת את התנאים הלקויים שדובר בהם קודם. הקבוצה הופכת להמון חסר צורה. במקום קבוצה, שמורכבת מחברים, שהם יחידים ומיוחדים מאוד, תודעת ההמון נמצאת בפעולה, ואין לבלבלה עם תודעת הקבוצה. התנועה המעוכבת של תודעת הקבוצה מתבטאת בקבוצות גדולות, שמפעילות באנוכיות את ההמונים; בקונצרנים גדולים, שם כל קשר אישי לאחרים, למעסיקים, ולהיבטים של העבודה עצמה, כמעט נעדר. אלה, וביטויים רבים נוספים כאלה, בחייכם המודרניים, אשר איני יכול לדון בהם בפרוט, או אפילו למנות אותם כעת, הם אינם תוצאה של איכלוס היתר, אלא של עצירת התנועה, של אי הרגשתה, ואי הליכה בעקבותיה. איכלוס היתר עצמו, הוא ביטוי אחד כזה. האדם המודרני הוא בורג קטן במכונה גדולה, בלתי אישית, משום שהוא עצר את שתי התנועות: היחוד (אינדיבידואליזם) שלו, והדגש על תודעת הקבוצה.

כאשר התנועה נעצרת בעיוורון, בפחד ובהכחשה, האוכלוסיה גְדֵלָה. קהילות גדולות בונות תודעת המון, במקום תודעת קבוצה - בחיים עירוניים ותעשייתיים, ובניתוק מהטבע. כאשר תודעת קבוצה מתעוותת לתודעת המון, גם תודעת האינדיבידואל מתעוותת לנפרדות ולניכור מהאחר.

אם הולכים עם כיוון התנועה, אם היא לא נחסמת ע"י התנגדות עיוורת, ע"י פחד משינוי, אלא סומכים עליה ומקבלים אותה בכנות, אז גילויים שליליים אלה יפלו לצידי הדרך. לגבי אלה שהולכים עם כיוון התנועה, הם לא יושפעו ע"י העיוותים של תודעת ההמון. הם יצרו תודעת קבוצה חדשה. יש הבדל גדול מאוד בין שני אלה, כפי שאתם, חברי, לבטח תופסים כעת. תודעת המון מבטלת את האינדיבידואל; תודעת קבוצה מכבדת ומקדמת אותו. כל אינדיבידואל הינו, כמובן, חלק אינטגרלי מהשלם. ככל שאתם מתפקדים כאינדיבידואל בצורה מלאה יותר, כך אתם צריכים יותר להוסיף לקבוצה. ככל שאתם אינדיבידואל פחות בוגר, כך פחות תוכלו להוסיף.

בתודעת ההמון זה שונה לחלוטין. תודעת המון דורשת היעדר יחוד, ציות עיוור, והתאמה לכלל. עצירת התנועה יוצרת סטייה ממה שהיה נוצר, לו היה מתאפשר לתנועה לתפקד באמצעות התודעה, אשר מכוונת, וקובעת, בשורה התחתונה, את הביטוי.

חשוב מאוד להבין זאת, חברי. בתוכם, וגם בתוך התודעה של ישות האנושות, לתודעת הקבוצה יש שלבים וקטגוריות ברורים. אפשר לומר, שישנם שלושה שלבים עיקריים של התפתחות בהקשר הזה. האנושות כשלם, וכל האינדיבידואלים שלוקחים בה חלק, עברו דרך שלושת השלבים האלה. הם עוברים דרכם גם ברמות עמוקות וגבוהות יותר, בהתאמה, של ארגון התודעה, עד שמושגת אֶחָדוֹת מוחלטת עם הכל.

בסקאלה הנמוכה ביותר, אתם צריכים את הקבוצה משום שאתם מפוחדים, אתם תלתיים, ומשום שאינכם מסוגלים עדיין להיות אחראים לעצמכם. אינכם מסוגלים עדיין לכוון ערוץ אל הפוטנציאל היצירתי, חסר הגבולות שלכם. ניתן לַדְמֹות שלב זה לתינוק שזקוק לאם.

אך לעיתים קרובות אתם מוצאים שאינדיבידואל הגיע לנקודה, שבה הוא בשל לזוז אל השלב הבא, שבו הוא יכול להיות אחראי לעצמו ולכונן ערוץ משלו, אך הוא אינו רוצה בכך. אני יכול לומר שכולכם מצאתם זאת בנתיבכם בתוך העצמי הנמוך שלכם. מאחר וגם לפלנטה יש עצמי נמוך, יש סיעות של אנשים שמתנגדים באופן דומה. לכן עליכם להבחין בין חוסר יכולת, לבין חוסר נכונות, לקבל עליכם עצמיות, ולהתעקש שאחרים (הורים או קבוצות), יתנו לכם את ההזנה, שרק העצמי האלוהי יכול לתת.

אדם שמשמש בקבוצה כקב"ים, וכתחליף ליחיד (אינדיבידואציה), עוצר את התנועה, בדיוק כמו זה אשר משמש באינדיבידואליזם ככיסוי לחוסר יכולתו להיות אינטימי, להיות פתוח ובלתי מוגן, ואשר לכן מפחד מהקבוצה. אדם כזה נמצא בסכנה של בילבול בין קונפורמיות ותודעת המון, לבין תודעת קבוצה, והוא ישתמש בטיעונים הנכונים כנגד הקודם, על מנת להשמיד את קיומו של האחרון.

כאשר האינדיבידואל מתקדם באופן אורגני אל השלב הבא, מהזדקקות לקבוצה, לשחרור, ולאחריות לעצמי, המטוטלת יכולה להטלטל בתחילה קצת יותר מדי לכיוון של אינדיבידואליזם. במצב הזה הוא יתמרד כנגד הקבוצה ויכחיש את ערכה. את ההתמרדות הזו אתם מוצאים גם בתוכם, ואתם יודעים כעת, שבאותה מידה שבה אתם מכחישים אוטונומיה, מפחדים ממנה ולא בוטחים בה, ולכן תלויים באחרים, באותה מידה בדיוק אינכם מחבבים את עצמכם, ואת אלה שבהם אתם תלויים. לכן אתם צריכים למרוד. אבל אם תתקדמו באופן אורגני, ההתמרדות הזו לא תהיה תקופה ממושכת, מופגנת ועיוורת לאורך זמן. משום שההתמרדות תוכר בתור מה שהיא, והדגש יושם על העצמי, במקום על אלה שכנגדם מתמרדים. אז האינדיבידואל ילמד להשתמש באלוהיותו הרדומה. הוא יגלה את האלוהיות הרדומה הזו. אך עדיין הוא נמצא בשלב שבו ההתרכזות צריכה להיעשות בעיקר בתהליך האינדיבידואלי. זה לא אומר להיכנס לבידוד, כמובן שלא. עזרה ותגובות מאחרים הם תמיד חלק אינטגרלי משלב זה. אחרים, והמגע איתם, הם תמיד חיוניים. אחרים הם המרצה, שמראה היכן העצמי תקוע, והעצמי בתהליך האינדיבידואציה שלו, זקוק עמוקות לשיקוף הזה, לערות הזו להשפעות שלו על אחרים. אך בשלב הזה, האקלים הוא של אינדיבידואציה, ועליה הדגש.

אז מגיע שוב השלב הבא של התפתחות ברמה גבוהה יותר של תודעת הקבוצה. הוא מגיע כאשר האינדיבידואל מצא את עצמו, והביא את ההגשמה העצמית המלאה שלו לשאת פרי, ויכול על כן להנות ממנה, ולתת לקבוצה, מבלי לאבד עצמיות, אוטונומיה, ואחריות עצמית. הוא גם אינו מאבד את "פרטיותו", זכותו להיות שונה, הצורך שלו לבטא את ייחודו – נהפוכו. בקבוצה שכך נהייתה מפותחת, אין קונפליקט בין הצרכים האינדיבידואליים האלה, לבין צרכי הקבוצה בשלמותה. תודעת קבוצה אינה משככת יחודיות, אלא מקדמת אותה. הקבוצה אינה משמשת עוד כקב"ים, בגלל שהעצמי אינו מסוגל להתמודד עם החיים. הקבוצה גם אינה סמכות, שצריך להתמרד כנגדה. הקבוצה היא באמת עצמי מורחב, שבו אפשר לתפקד כגורם עצמאי. הארגון הגבוה ביותר של תודעת קבוצה, הוא זה אשר בתוכו כל אינדיבידואל מוצא את האוטונומיה שלו.

בהתפתחות הכללית, השלבים לעולם אינם מוגדרים כל כך בבירור. הם חופפים. ישנן ספירלות רבות בתוך הספירלה, תנועות רבות בתוך התנועה. עדיין התנועה אינה אקראית וכאוטית, אלא היא ביטוי של הרמוניה וחוקיות כה עמוקות בסכמה הגדולה, שהתודעה האנושית יכולה, במצב הטוב ביותר, רק

לחוש בה במעורפל. אז אני אומר לכם, חברי, שבתקופה זו בהיסטוריה שלכם, האנושות בשלה לאוטונומיה האינדיבידואלית, שיכולה לבנות קבוצות, ולתודעת קבוצה, שנעשית ישות בעצמה. אלה שחוסמים זאת מעוותים את תודעת הקבוצה לתודעת המון, ואת תודעת האינדיבידואל לנפרדות. אלה ההולכים עם זה יצרו את העולם החדש, את חיי העידן החדש. חיי קהילה מתפרצים במידה גוברת והולכת, ועל אף שהם אינם מבטאים את עצמם בצורתם המושלמת, הם נעים לקראתה, כך שהם יפרחו במובן הטוב ביותר.

כעת, בקהילה הספציפית שלכם, בתנועת נתיבכם הספציפי, תמצאו את יצוגם של כל שלושת שלבי התודעה האנושית. אפילו לאדם אשר באופן כללי מפותח מאוד, במידה מספקת כדי לקחת חלק בחיי הקהילה של העידן החדש, יש איזורים בתוכו שמייצגים שלבים נמוכים יותר. כולכם יודעים זאת, ועבדתם עם היבטים אלה. מצאתם את אותו חלק בתוכם שצריך נאשות את האחרים, משום שאתם מפחדים שאתם אינכם מספיקים, ומשום שלא הוצאתם לפועל את האלוהים הפנימי שלכם. זה לא אומר שאתם אמורים כעת להפריד עצמכם מהקבוצה, שכן, לבדכם תוכלו בקושי להשלים את משימת ההתפתחות. אך עליכם להיות ערים למשאלתכם, להשתמש בקבוצה בצורה בלתי הולמת, כדי להימנע מלפגוש את עצמכם.

מצאתם גם את החלק שבכם, שמתמרד כנגד הקבוצה, ורוצה להתרחק ממנה, בגלל שאתם מפחדים מחשיפה ומדחייה, מהזדקקות ומחולשה, ובגלל שאינכם יודעים עדיין כיצד לתפקד ללא העמדות הפנים של המסכה, וללא משחקי ההגנה. שוב, אין זה אומר שעליכם לנטוש כעת את כל צרכיכם האינדיבידואליים, ואת צורת הביטוי העצמי שלכם, ולשקוע לתוך ישות קבוצה אמורפית. זה רק אומר לראות, לשים לב, להבין ולהתקדם משם. אז גם כאשר כל ההיבטים האלה עדיין קיימים בכם במידה מסוימת, זה לא אומר, שאינכם בשלים להיעשות אינדיבידואלים אוטונומיים לגמרי, שהינם חלק מקבוצה, מועשרים ממנה, ומעשירים אותה. אתם יכולים להיות אלה, שמוצאים את פרטיותם ואת האינדיבידואליות שלהם לחלוטין ללא פגע, ואת חיי הקהילה והאינטימיות שלהם לחלוטין לא חסומים. במהלך תנועתכם בנתיב זה תגלו את השלבים שהזכרתי. כולם מיוצגים. הם חיים בדו-קיום בתוך הנפש, ובזה צריך להכיר. רובכם כבר גיליתם את תלותכם, אם זה במשפחה, בחבר, או בקבוצה. אתם מצפים מהקבוצה, בתחילה באופן לא מודע, ואחר כך במודע, לעשות עבורכם, מה שאתם חושבים שאינכם מסוגלים, או שלא תעשו עבור עצמכם. גיליתם גם שנעשיתם מפוחדים, שאתם מרגישים לא בנוח בקבוצה, ורוצים לברוח ממנה, בגלל ציפיותיכם ודרישותיכם ממנה, וגם בגלל האשמה והבושה החבויות ביחס לעצמי הנמוך שלכם. אז אתם פונים כנגד הקבוצה ומתמרדים נגדה. כולכם ערים היטב להיבטים אלה, אך יחסתם אותם באופן בלעדי למצב ההורי: אתם, כילדים, עדיין רוצים בדמות של אב או אם. זה נכון במושגים המאוד צרים של חיים אלה, במושגים של התבוננות במסגרת פסיכולוגית טהורה. אך במסגרת קוסמית, זה נכון לא רק בהתייחס למערכת ההורים, אלא גם בהתייחס לכל תודעת הקבוצה, אשר עליה אתם משפיעים, בעוצמה, שאתם מסרבים לפתח בתוכם. לפיכך אתם הולכים אל השלב השני: התמרדות כנגד הקבוצה, התנגדות אליה, התחמקות ממנה. אתם מוצאים גם חלק זה בתוכם.

אך אני אומר, שרבים מכם נעשו לאחרונה בשלים באופן גובר והולך, ללכת אל השלב השלישי, שבו אתם מוצאים את האחריות העצמית, החוזק הפנימי, האוטונומיה, ואת הערוץ שלכם אל הגבוה ביותר; שלב שבו אתם אכן יכולים לעמוד על שתי רגליכם, משום שיש בתוכם את כל מה שאתם צריכים. על כן אינכם צריכים לפחד ולהתמרד כנגד הקבוצה. אינכם צריכים עוד את הקבוצה בדרך מחלישה. אתם צריכים את הקבוצה מתוך אהבה, ומתוך תשוקה לנתינה וקבלה הדדיים. אתם חולקים וחווים את מאבק הצמיחה, את שמחות החיים, את הכאב וההנאה שבהם, ואתם מכירים תודה על העושר בחיים עם אחרים, שבהם להיות ביחד, אינו מפר בשום צורה את פרטיותכם, יחידכם, ואת הצורך שלכם להיות ברשות עצמכם. סוג ההתייחסות הזו הוא האינטימיות האמיתית של הגשמה.

סוג ההתייחסות הזו חייב להתקיים גם בזוג, בכדי שהיחסים של אחד-על-אחד יהיו באמת ממלאים. אם אתם משתמשים בבן זוג, משום שאינכם מוכנים להתאמץ למען עצמכם, היחסים נעשים בלתי נסבלים. באותו מטבע, אם אתם משתמשים בקבוצה, משום שאתם מרגישים מפוחדים לבד, אתם חייבים בו-זמנית גם לפחד ולשנוא קבוצה זו.

הביטויים השליליים משתנים בשלבים השונים. אחד יהיה יותר במגע עם הפחד והצורך, ופחות במגע עם השנאה וההתמרדות. הוא יהיה יותר במגע עם הפחד מהחיים, ועל כן עם הצורך בקבוצה או בבן זוג. השנאה כלפי אלה, שצריכים אותם ושתלויים בהם, היא רדומה יותר במצב הזה. אצל אחרים השנאה והפחד כלפי הקבוצה דומיננטיים, כמו התשוקה לברוח ממנה, בעוד שהצורך והתלות יותר רדומים. האדם מבקש אז עצמאות מזויפת, שבה לא ניתן ללמוד תן וקח, וגם לא גמישות ופתיחות. אדם זה ממשיך לטפח גישה נוקשה ולא גמישה, שבאמצעותה הוא חושב שהוא יכול לשלוט בכל דבר שבתוכו ומסביבו. הוא מטפח עצמיות מזויפת ולא פורה.

כל שלבי ההתחלפות של תודעת האינדיבידואל והקבוצה קיימים לא רק ברמה הפלנטרית; לא רק ברמת הסקאלה הכללית של האבולוציה של כדור הארץ, ולא רק ברמה של האנושות כמכלול; אלא הם קיימים גם בתוך כל בן אנוש. מתוך נקודת מבט זו, מאוד משמעותי עבורכם, ידידי, לראות היכן אתם נמצאים. יש חשיבות גדולה להיות ער לזה. זאת תהיה מעין מפה עבורכם, סוג נוסף של מפה, שבעזרתה תשרטטו את דרככם, בעזרתה תמצאו את המראה למצב הפנימי. ללא ערות זו, יהיה קשה הרבה יותר עבורכם להבין היכן אתם, מה אתם עושים, ומה תגובותיכם אומרות באמת. כך תגיעו להבנה עמוקה יותר של העקרונות המאחדים של החיים, במקום העקרונות הדואליים. לעיתים כה קרובות אני נותן לכם דוגמאות לכך. במקרה הספציפי הזה, העיקרון הדואלי של החיים טוען, שאו שאינדיבידואליזם הוא "נכון" ותודעת קבוצה היא "שגויה" או "רעה", או להיפך. כל "שגויה" יכול בקלות להיות מנומק באמצעות השימוש בצורה המעוותת של הביטוי האמיתי שלו.

בעיקרון המאחד, אתם מבינים שלשניהם יש תפקיד, ולשניהם יש את הביטוי הבריא, האמיתי, או שיכול להיות להם ביטוי סוטה ומעוות. לכן חשוב ביותר עבורכם לראות היכן אתם נמצאים ביחס לקבוצה, לבחון את עצמכם בשאלות. האם אתם נזקקים לקבוצה? האם אתם מפחדים להיות לבד? האם אתם מצפים מהקבוצה לעשות מה שאינכם מוכנים, או שאינכם מאמינים שאתם יכולים לעשות? התשובה יכולה שלא להתייחס תמיד לגבי קבוצה, אלא לגבי אינדיבידואל אחר, אבל העיקרון נשאר

זהה. ברגע שאתם מפוחדים מלִבְדִיּוֹתְכֶם, אתם חייבים גם להבין, שההתייחסות לאחר, יהא זה אדם אחד או קבוצה, תהיה קשה כמו הִלְבְדִיּוֹת שלכם. ורק כאשר הִלְבְדִיּוֹת שלכם אינה קשה עוד, יהיו חיי הקבוצה, או חיי ה-אחד-על-אחד גילוי אמיתי של שמחה.

אתם תנועו אז אל תוך התודעה החדשה, אשר פורשת כנפיה, עשירה מבפנים, ולכן מוסיפה למה שמבחוץ, ואשר יכולה גם לקלוט מבחוץ, ולהביא את זה חזרה אל תוך העולם הפנימי. בקבוצה המבוססת על אינדיבידואלים אוטונומיים דומיננטיים, העושר מוכפל ומצטבר במהירות בלתי נתפסת. זוהי תופעה, שאתם, בעבודתכם כאן, מתחילים לקלוט. אלה ההולכים עם הזרם החדש יתפסו זאת, והם אכן תופסים זאת. אלה שאולי מאוד פעילים בעבודה זו, אך אינם עדיין בתוך הזרם, יהיו עיוורים לזה. הם אינם מסוגלים להבחין בין הגישה הבריאה והלא בריאה, בִּיחַס לתודעת הקבוצה והאינדיבידואל. הם אינם מסוגלים להבחין בין אנוכיות בריאה לחוסר אנוכיות, כשני ביטויים של אותו מקור. אך אלה אשר בתוך הזרם, שעשו את דריסת הרגל הראשונה שלהם בזרם הקוסמי הזה, שנע לתוך שדה של התרחבות, שמתרחב יותר ויותר, ידעו שהקבוצה לעולם לא תבטל את מה שאתם קוראים לו פרטיותכם, או את האוטונומיה של הוויתכם. היא תקדם אותם. היא תקדם את עצמאותכם, כפי שאתם תקדמו את העצמאות והאוטונומיה שלכם. בעשותכם כך, אתם מעשירים את הקבוצה, כפי שהקבוצה מעשירה אתכם.

קהילות חדשות, מרכזי חיים חדשים של התודעה החדשה, מתפרצים על פני האדמה. הם יחיו את התודעה הזו ויבטאו אותה במידה גוברת. הם יתרגלו אותה. זה חשוב שתהיו ערים מאוד לעיקרון ולאפשרות הזאת, אשר מבשילה במהירות לתוך המציאות הנגלית על כדור הארץ. כך אתם יכולים לעקוב אחר הספירלות השונות שבתוכם, ביודעכם היכן אתם ולקראת מה אתם נעים. כן, אני יודע, כולכם עבדתם והתקדמתם במידה מספקת, בכדי להיות ערים להיבטים שעלו כאן לדיון. אבל זה דבר אחד לדעת על זה, כמצב שקיים בתוך האישיות האנושית, ודבר אחר להבין זאת במסגרת הסכמה הקוסמית הגדולה – שזהו אכן ביטוי משמעותי של תנועה קוסמית, שאתם חלק ממנה, שכל האנושות היתה והינה חלק ממנה. בהבינכם זאת, לא תביאו לעצירת הכח החדש, כך שיתבטא בצורה שלילית, אלא תלכו איתו בדרך הטובה ביותר.

כפי שהזכרתי, בכל שלב חדש, על סף המעבר מאחד לאחר, אנרגיות חדשות משוחררות. זו אינה הפעם הראשונה בהיסטוריה שאנרגיות חדשות משוחררות. לכל תקופה יש את האנרגיות וזיירמי התודעה החדשים שלה, שמשוחררים אל תוך התודעה הפנימית של הוויות אינדיבידואליות. אך כעת האנושות הגיעה לפוטנציאל התפתחות גבוה בהרבה, ואלה ההולכים עם הפוטנציאל הזה יִסְחֲפוּ, על כן, ע"י התנועה הפנימית הזו, כפי שלא קרה מעולם. אז אני אומר לכם, שאם תרצו, לפני סיום הרצאה זו, תוכלו להתכוון לכוח זה, ולהשתמש בו באמת עבור הטרנספורמציה שלכם. בהקשר הזה אינכם עושים עדיין ככל יכולתכם, למרות שהתקדמותכם, כאינדיבידואלים וכקבוצה, ניכרת מאוד. אינכם מכווננים עדיין מספיק לכוח זה אשר פועל בכל התודעה האוניברסאלית, ולפיכך גם בכך. אתם עדיין נצמדים לאמונה, שבעיה או גישה כזו או אחרת אינם ניתנים לשינוי. בכך לא רק שאתם הופכים עצמכם בלתי נגישים לתודעה החדשה, ולכח האנרגיה הזו שזורמת בתוכם, אלא שאתם גם מסכנים את עצמכם, משום שאז הכוח הזה יהפוך את התהליך, ויביא אתכם למשבר, אשר ניתן למנוע. הכח

שם, אם אתם משתמשים בו במודע או לא. אם אתם משתמשים בו במודע ובחכמה, עוקבים אחריו, הולכים איתו, הוא יביא אתכם להתגלות ולהעשרה שלא חלמתם עליהן. אם אתם הולכים כנגדו בפחד ובעקשנות, הוא יפנה כנגדכם. זהו החוק. זהו אינו כח רשע כשלעצמו, שעושה זאת; זו רק תנועת הזרימה השלמה, האלוהית, אשר מוכחשת, שלא מאפשרים ולא מקבלים אותה. אם היא מוכחשת בגלל בורות או עיקשות או כל דבר אחר, זה לא משנה הרבה. לכן אני אומר לכם, ידידי, התעוררו עוד. אתם בתהליך נפלא של התעוררות. התעוררו יותר, צאו מתרדמתכם. הביטו, הרגישו, שמעו אותו – הכוח בתוכם. זהו כח המשיח החי, שיכול להביא את החומר השלילי, את הגישה השלילית הקפואה לביטוי חדש לחלוטין. אל תחבקו את מחשבותיכם ואמונותיכם השליליות. הכח שם ברגע שאתם מאמצים אותו אל ליבכם, ברגע שאתם פונים אליו, ברגע שאתם נושאים פניכם אליו – על דרך המשל, באופן סימלי, בתוך תוכם. הרימו ידיכם אליו, אפשרו אותו, ולכו איתו. כל כך הרבה כבר קרה בהקשר הזה. ניתן להפעיל אותו יותר למען ההתגלות הנפלאה של חייכם – של כל אחד מכם.

אהבה אוניברסאלית רבה מרוכזת כאן בשעות אלה של פגישתנו, כך שאינכם מקבלים רק מילים, ככל שתכני ההרצאות האלה חשובים עבורכם, להבין ולעבוד איתם; בפגישות אלה כח אהבה מרוכז מאוד מחלחל ועוטף כאן הכל. ורובכם, שאינכם רדומים, אכן ערים לכך. אתם מרגישים אותו ומועשרים על ידיו. אז אני אומר, פתחו את עיניכם ואוזניכם הפנימיות, ואת כל כישורי התפיסה האינטואיטיבית שלכם, לספוג פנימה את הכח שכאן, כך שמה ששכלכם לומד ברמת המודעות, יכול להיעשות לאמת מהדהדת, לא רק הבנה אינטלקטואלית מנותקת, אלא אמת חיה ורוטטת. אתם חיים ונעים והווים באהבה הזאת ובאמת הזו בכל עת; רק שרוב הזמן אינכם ערים לכך. מה שעליכם ללמוד הוא לדעת זאת; זה הכל. כולכם מבורכים, ידידי האהובים ביותר.

תרגום: ליאורה גנור